

Саҳиҳул Бухорийнинг мухтасари / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 292-ҳадис

292 - 7465 - عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طَرَفَهُ
وَفَاطِمَةَ بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةً، فَقَالَ لَهُمْ: «أَلَا تُصَلُّونَ؟» قَالَ عَلِيٌّ: فَمُتُّ: يَا
رَسُولَ اللَّهِ؛ إِنَّمَا أَنْفُسُنَا بِيَدِ اللَّهِ، فَإِذَا شَاءَ أَنْ يَبْعَثَنَا.. بَعَثَنَا، فَأَنْصَرَفَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
حِينَ قُلْتُ لَهُ ذَلِكَ، وَلَمْ يَرْجِعْ إِلَيَّ شَيْئًا، ثُمَّ سَمِعْتُهُ وَهُوَ مُدْبِرٌ يَضْرِبُ فَخْدَهُ وَيَقُولُ: {وَكَانَ الْإِنْسَانُ
أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا}.

292- 7465. Алий ибн Абу Толиб розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам бир кеча мен ва Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васалламнинг қизлари Фотиманинг олдида тунда келиб, бизга: «**Намоз ўқимайсизларми?**» дедилар. «Эй Аллоҳнинг Расули! Жонларимиз фақат Аллоҳнинг қўлида. Қачон бизни уйғотишни истаса, уйғотади», дедим. Шундай деган заҳотим Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам менга ҳеч нима демай, қайтиб кетдилар. Кейин у зотнинг қайтиб кетаётиб, сонларига шапатилаб, «**Инсон энг кўп тортишувчи нарса бўлди**», деяётганларини эшитдим».[1]

[1] Каҳф сураси, 54-оят.

Манба: hadis.islom.uz

